

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De errore Berilli. Cap. XXVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EUSEBII HISTORIAE

Quot & quæ Origenes, in Casarea Palestina docuit.

CAP. XXV.

PER idem tempus, Commentarii in Esaiam & Ezechielem pariter ab Origene conscripti fuere. Ex quibus triginta tomos in tertiam partem Hesaiæ usque ad visionem quadrupedum in deserto, nos vidimus: & viginti quinque in Ezechielem: quos solos in uniuersum prophetam edidit. Id temporis cum Athenis fortè versaretur commentarios in Ezechielem absoluit: Ibidem in Canticum Canticorum inchoauit commentarios, & quinque libros eorundem ibi adhuc comoratus perfecit: ad Casaream reuersus, alios quinque, (ut decem essent numero) perduxit ad exitum. Sed quid attinet hoc loco viri scripta & libros accurate enumerare, cum aliud separatum & proprium otium postulent? Quorum enumerationem, in opus, quod à nobis de Pamphilo sancto nostri temporis martyre conscriptum est, illigauimus. In quod etiam ut ingentem Pamphili erga sacras literas amorem ac studium, quasi ante oculos cuiusque poneremus, indices Bibliothecæ, Origenis & aliorum ecclesiasticorum scriptorum libros continentis, ab eodem constructæ & coagmentatæ, coniecimus. Ex quibus si cui visum sit, licet certè elaboratissima illa quidem Origenis opera, quæ ad nostras manus venerunt, explorare cognoscere. verum iam sermonis nostri curus ad consequentem historiam transferendus est.

De errore Berilli. CAP. XXVI.

Berillus Bostrorum Arabiæ episcopus, qui paulo ante demonstratus est, quo ecclesiasticæ veritatis regulam peruerteret, peregrinam quandam & alienam à fide doctrinam in ecclesiam introducere tentauit, ausus quidem temere asserere Seruatorem & dominum nostrum Iesum Christum propria substantiæ circumscriptione non ante fuisse, quam in humanam carnem immigraret, neque propriam habuisse ex se diuinitatem, sed solam patris in eo extitisse. Qua de re, cum multi episcopi in disputationem cum eo venissent, deque eius errore grauius differuissent, inter ceteros Origenes, à quibusdam rogatus, re-

tus, primum cum eo in familiarem sermonem, & colloquium descendit, quasi periculum facturum, quid animi haberet, quidue sententiæ. Vbi verò eum suam peruersam opinionem constanter affirmare intellexit, utpote haud rectè de Christo sentientem confutauit; atque cum firmis rationibus persuadendo, tum certa demonstratione conuincendo, eum ad verè de ea controuersia sentiendum reduxit, atque adeo ad pristinam ac sanam de Christo & eius diuinitate opinionem, quam olim tenuisset, denuo restituit. Quædam monumenta à Beryllo scriptis prodita, cum decretis Synodi, eius causa conuocata, ad nostram ætatem reseruata sunt: quæ non modo Origenis disquisitiones cum eo habitas, & disputationes coram ecclesia, quam regebat, celebratas, verum etiam quasque res id temporis gestas complectuntur. Sunt etiam alia infinita, quæ de Origene, præbyteri nostræ ætatis memoriter tradunt: quæ quoniam cum præsentis instituto minimè cohærere videntur, arbitror à me debere prætermitti. Quæ autem de eius rebus gestis sunt ad cognoscendum necessaria, ea ex apologia, quæ à nobis Pamphili, sancti, nostri temporis, martyris opera adiutis elucubrata est, (illam enim ego & Pamphilus, quo ora maleuolorum obrectatorum famæ Origenis detrahentium obturarem, mutuis vigiliis accurate elaborauimus) licet facillè colligere.

De Cesare Philippo.

CAP. XXVII.

Vbi Gordianus sex annis continuis Romanorum obierat imperiū. Philippus vnà cum filio Philippo succedit. Fama est istum (Christianus namq; erat) cum præcationum in die postremæ vigiliæ Paschatis vnà cū multitudine in ecclesia particeps fieri vellent, nō prius ab episcopo, qui tū ecclesiæ præerat, permissum esse intrare, quā se cōfessus fuisset, & inter eos, qui peccatorum vinculis adhuc tenebantur astristi, locumque pœnitentiæ agentibus præstitutum occupabant, se sua sponte collocauisset: episcopūq; dixisse eum nō alia cōditione,